

Miljøkrav til EF

Af Jesper Grøth, Greenpeace, Linnegade 25, København

DET SNÆVRE franske "ja" gjorde klart for alle, at problemet med Maastricht ikke alene er integrationens hastighed og dybde, men også dens retning. Der mangler demokrati og en konkretisering af nærhedsprincippet. En sådan konkretisering af nærhedsprincippet må også sikre miljøet bedre.

I den sammenhæng er der perspektiv i Socialdemokratiets kongresudtalelse om EF. Blandt de

ting, som partiet mener bør forbedres i EF, nævnes, at »stærke og forpligtende mindstekrav til miljøet må indbygges i EFs beslutninger på alle områder, uden at enkeltlande hindres i at gennemføre bedre bestemmelser.«

Det rammer lige ned i det centrale problem for miljøet i EF, hvor man for at sikre den perfekte frihandel som hovedregel regulerer i form af maksimumskrav. Det tvinger lande med høje miljøkrav til at forringe deres miljøbeskyttelse, som vi bl.a. har set det med mærkning af organiske opløsningsmidler. Det er sådanne sager, der får folk til at føle, at deres

liv (og helbred) styres af fjernere magter.

Socialdemokratiets krav ville løse meget af problemet. Og netop fordi partiet understreger, at det må gælde »alle områder,« vil kravet om minimumsharmonisering omfatte de dele af handels- og landbrugs politikken, som påvirker miljøet.

Det er et godt forslag! Spørgsmålet er dog, om det endnu en gang blot er smukke ord om miljøet, eller om Socialdemokratiet virkelig vil prioritere det, når der skal forhandles om Danmarks udspil over for de andre EF-lande.

Ny udlåns moral søges

Af Svend Bie Christensen, generalagent, Søgårdsvænget 9, Svendborg

DET ER EFTERHÅNDEN dagligt, at man gennem medierne får fortalt, at den ene tre-cifrede millionformue efter den anden er gået tabt i spekulationer på valutamarkedet.

Hvis det drejede sig om folks egne midler, så var det i orden, men det harmer at se, med hvilken letindsigtighed enkeltpersoner kan manipulere med bankers og andres penge, når man som jeg dagligt har med en detailhandelssektor at gøre, hvor lån næsten er udelukket.

Efter de store fusioner er det, som om hele detailhandelen er sat i skammekrogen, selv hederkronede gamle veldrevne forretninger har vrøvl med deres bank, blot de i en overgang skal låne lidt ekstra, f. eks. pga. den meget varme sommer, hvor en del af handlen har haft det lidt svært.

En detailhandler skal faktisk flere led tilbage i familien for at hente garantier for selv små lån, medens store firmaers muligheder åbenbart er uindskrænkede. Hvad er det for en moral, der hersker i ledelserne rundt omkring i bankerne?

Danmark er et land, der består af utroligt mange små og mellemstore virksomheder, som gør et stort arbejde for at

fa tingene til at løbe rundt, få en eksport op at stå og skabe arbejdspladser, men mange tusinde løber for tiden mod en mur, hvis de forsøger at få lidt kredit.

Det er både ukløgt og en lidet fremsynet politik kun at være længe over for gigantområder, der så udnytter deres muligheder til uahæmmet spekulation, som oftest efterlader ufatteligt mange i en gæld, som de ikke selv har skabt. Jeg behøver kun at sige Hafnia og nu SCS.

Så løber det en koldt ned ad ryggen, og ens harme stiger med antallet af sådanne sager. Bankerne skulle forsøge sig med en anden udlåns moral. En udlåns politik der tilgodeser virkelyst og produktion.

Hit med statistikken

Af Ebbe Vig, Stadion Allé 48, Århus

DET ER tankevækkende som videnskabeligt uddannet at skulle opleve, hvilken forskel der er på det, samfundsbeskrivelserne skriver om, og så dagens virkelighed.

Kriminalitet og indvandring som et emne, "Socialbistand og indvandring" som et andet emne, kan kun behandles af tilhængere af mere indvandring. For at kunne behandle sådanne emner skal der som grundlag nemlig foreligge officielt godkendte registre-

ringer og opgørelser, der så kan indgå i en videnskabelig hæderlig analyse og præsentation.

Når de to ovennævnte emner skal behandles for offentligheden, er det imidlertid kun organisationer som Mellempolitisk Samvirke eller Indvandreradgivning i København, der kan få det officielle grundlag i hænde. D.v.s. såfremt det drejer sig om eksempelvis udgivelse af Dansk Ungdoms Fællesråd, og emnet nyder de ledendes bevilgning og interesse, udtrykt ved offentlige tilskud eller anden officiel anerkendelse, så er vejen dog også banet for ikke-fagfolk til at modtage statens grundmateriale til videre

bearbejdning. Således kunne Rune Bech i "Myter og facts" til skolebørnene fortælle den ene uhyrlige fejl efter den anden. På samme måde kan Mellempolitisk Samvirke "officielt" meddele til glæde for os alle, at »Danskere og indvandrere er lige kriminelle.«

Når vi ved, det efterfølgende mishandlede opgørelsesgrundlag befinder sig i Justitsministeriet og tilsyneladende kun tilfylder folk med de rette holdninger og manglende faglige forudsætninger, så er dette en væsentlig medvirkende faktor til, at demokratiet i Danmark må anses for værende sat ud af kraft.

Dyremoses milliarder

Af Erik Holm, freelance-journalist, Brobjerg Parkvej, Ege

TO INDTRYK fra en fjernsynsaften (søndag 4/10):

1. Med et selvglad smil og stralende øjne toner finansminister Dyremose frem og fortæller, at han "har nogle milliarder kroner", som han ikke rigtig ved, hvad han skal bruge til. Men han er da parat til at give nogle af

de rare penge til forskønnelse af Københavns havneområder, f. eks. til opførelse af en strøbe imponante kulturinstitutioner designet af landets bedste arkitekter.

2. To timer senere vises et andet program: "Det sindssyge Danmark". Her oplever man synet af elendige, forvildede mennesker på gader og stræder i København. De har ingen steder at bo, og ingen tager sig af dem. -For der skal spares på behandlingen af de sindssyge-. Afdeling efter afdeling på de psykiatriske institutioner rundt i landet lukkes for tiden, og de sindslidende sendes i mange tilfælde direkte ud på gaden.

To situationer fra dagens Danmark, som i glimt viser politikernes manglende sans for virkeligheden og borgernes velfærd. Bare en enkelt af Dyremoses milliarder kunne gøre livet lettere for mange tusinde ulykkelige, sindslidende mennesker. Ingen af dem vil få glæde af, at han forærer milliarder væk til prestigeprojekter i København.

Det er ikke landbrugets skyld

Af Otto Krogh, Møller, Stadiolvej 1, Kløvborg

DRAMATISK iltsvind i farvandet står der i Jyllands-Posten 23/9. RB meddeler, at iltsvindet i Femør Bælt længe har været slemt, og at iltsvindet i den østlige Østersø er blevet værre siden august, det samme gælder det sydøstlige Kattegat samt Øresund.

Det meddeles ved samme lejlighed, at iltsvindet i væsentlig grad skyldes kvælstofudledning fra landbruget. Denne påstand er usand. Der er ikke sivet kvælstof ud fra landbruget i mange måneder.

tomme længe, og der kommer formentlig ikke vand i dem på denne side nytår på grund af århundredets værste sommer tørke.

Derfor kan forøgelsen af iltsvindet i august måned da ikke skyldes kvælstofudledning fra landbruget, men det er jo blevet en næsten psykologisk vending, som ustandselig forekommer, når der meldes om iltsvind i vore farvande, at det skyldes udsvivning fra landbruget.

Torken i sommer afslører usandhederne i disse påstande og frikender landbruget for enhver skyld i iltsvindet, der har helt andre årsager. Bl.a. den langvarige tørke med opvarmning af havvandet og mangel på blæst, der kan sætte havet i bevægelse, samt de

specielle vandforhold i Østersøen, som er jordens største brakvandssø.

Man må håbe, at miljømyndighederne kan komme til klarhed over årsagerne til iltsvindet og så samle sig om mere frugtfulde ting end at hængende landbruget ud ved enhver lejlighed, når der er tale om iltsvind.

Det må, efter min mening, skyldes en grænseløs uvished om de faktiske forhold, når Miljøministeriet har et skib sejlede rundt i vore farvande for at tage nitratprøver af havvandet i forskellig dybde.

Undersøgelserne vil være værdiløse, for hverken skib eller mandskab har nogen mulighed for at ændre på havens tilstand.

Det bortdømte efterår

A/H.C. Thomsen, formand for Gymnasieskolernes Lærereforening

HVERT ÅR når eksamensterminen for de gymnasiale uddannelser er forbi, bringer aviserne billeder af studenter/studier med huer på og rode roser i hænderne og gerne dansende rundt om et monument centralt placeret i en by. Ofte med overskriften som "Højeste eksamensgennemsnit på Amts gymnasiet" eller "Elise fik seks trentaller, selv om hun først lærte at læse som 16-årig" osv. osv.

Efter eksamensrusen

I den forbindelse er det tankevækkende, at det er en positiv nyhed, når en person får seks trentaller (det er flot), når at det er en negativ nyhed, når der udddeles otte trentaller til en hel klasse (f. eks. tysk i Ribe for et par år siden).

Efter eksamensrusen, i agurketiden, kommer der så artikler, kronikker og kommentarer fra just udgæede elever, forhenværende elever og andre, som gerne vil fortælle om deres gymnasie/HF/HTX-tid. De fleste af disse er negative, og hvis de endelig er positive, er de ofte af formen "... Godt at skolen er sluppet ud af 70'ernes gruppearbejdsfiksering ... eller ... på trods af lærerne (eller deres alder) ku' man godt få noget ud af det ... og i den dur.

Det, som mange læsere må sidde tilbage med, er overvejelser som f. eks. hvordan kan det være, at så mange alligevel vælger en gymnasial uddannelse? Er det blot, fordi der ikke er andet at lave? Er det noget opreklameret skidt? Eller hvad?

Her mener jeg, at de trykte (og de mere flygtige elektroniske) medier har en opgave. Hvorfor skrives der ikke noget om det lange, seje træk fra august til maj,

hvor selve undervisningen foregår? Medierne in casu Jyllands-Posten bør skrive - dvs. informere og skabe debat - om indholdet i gymnasiet, HF, HH og HTX.

Handelsskolerne fik presse

F. eks. fik handelsskoleeleverne presse for nylig - fordi det handlede om karakterer.

Det handlede nemlig om, at de fik lavere gennemsnit end gymnasieeleverne. OK, tag udgangspunkt i det - se om det er rigtigt, find ud af hvorfor, er det ønskeligt eller hvad? Siger det noget om undervisningen? Karakterer?

Det, jeg mener, er, at vi som ansatte i sektoren, læsere af JP eller blot borgere i dette land, bør interessere os mere for indholdet i den undervisning, vore unge tilbydes.

Se på undervisningen

Det er jo borgerne, der bestemmer!

Hvor får man f. eks. oplysning om de mange KUP-rapporter (KUP = kvalitetsudviklingsprojekt), der er lavet om næsten alle fag fra indskoling til højere læreranstalter? Hvad er den enkelte gymnasiale uddannelses særkende? Skal man nøjes med at tro på, hvad der står i de spraglede brochurer, de enkelte uddannelser lader dele ud til folkeskolens afgangsklasser? Nej, vel? Men hvor finder man så oplysning om, hvad de egentlig foretager sig i gymnasiet, på HF og på erhvervsskolerne? Det burde bl.a. være i de store landsdækkende dagblade - ikke mindst i JP.

Derfor: I stedet for altid at fokusere på produktet, eksamen og "Det forsømte efterår" så begynd at se på processen, selve undervisningen, dens kvalitet; i den periode, som jeg har valgt at kalde "Det bortdømte efterår".

Grimt angreb på vurderingsformand

Af Svend Weath, skyldrådsformand, Skyldrådsforeningen, København

SONDAG 20/9 havde Jyllands-Posten en helsides artikel med den vittige overskrift "19 ualmindelige vurderinger". Desværre var artiklens indhold ikke tilsvarende morsomt, hvilket skyldtes et udukket og usædvanligt groft personligt angreb fremsat af formanden for Dansk Ejendomsrådgiverforening Knud Pedersen.

Dette personangreb gik ud over vurderingsformand Robert Madsen fra Herning, som beskyldtes for i sit vurderingsarbejde at have handlet usætt og uværdigt og på grænsen til det uhæderlige.

Lad mig i den anledning som formand for Skyldrådsforeningen (den faglige forening for landets 27 vurderingsformænd) i al sagtomhed fremsætte en kommentar til ejendomsrådgiver Knud Pedersens uhorste personangreb.

Klagemuligheder

Selve sagens emne, ejendomsrådgiverne i et mindre område ved Skovby i Herning, skal jeg ikke kommentere her. Er ejerne i området utilfredse med vurderingerne, bør de klage til Skyldrådet for Ringkøbing Amt. Er man ikke tilfreds med en afgørelse herfra, kan den appelleres videre til Landskatteretten.

Vurderingsformænd skal som alle andre myndigheds personer selvfølgelig kunne kritiseres, og ingen er ej heller fejlfri, men ejendomsrådgiver Knud Pedersen overtræder alle grænser for anstændighed, når han mere end antyder, at vurderingsformanden i Herning er politisk styret af kommunen, som på denne måde stjæler fra borgerne.

Ejendomsrådgiver Knud Pedersen burde vide bedre, men af hensyn til Jyllands-

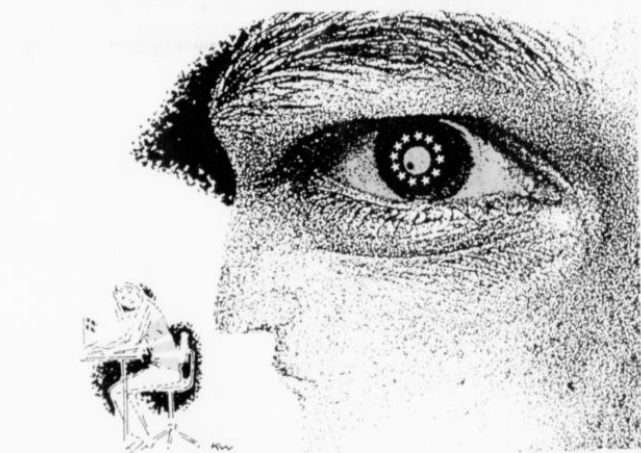
Postens læsere skal jeg oplyse, at landets vurderingsformænd er udnævnt af skatteministeren. Vurderingsformændene arbejder således med en statslig kasket på og er og skal være uafhængige af de enkelte kommuners økonomiske interesser. Vurderingsloven indeholder derfor også en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke kan udnævnes til vurderingsformænd.

Råd til Hilmar Solund

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Kommunernes Landsforening igennem flere år har arbejdet for at få overflyttet ejendomsrådgiverne til den kommunale administration. Heldigvis har et flertal i Folketinget afvist disse tanker, netop fordi man følger Skyldrådsforeningens ønske om vandtætte skodder mellem kommunerne og vurderingsformænd.

På baggrund af den rejste diskussion om ejendomsrådgiverne i Herning, vil jeg gerne anbefale Hernings borgmester Hilmar Solund at tage en snak med formanden for Kommunernes Landsforening Hilmar Solund. Det ville være rart, hvis Hernings borgmester kunne overbevise formanden for Kommunernes Landsforening om, at tankerne fra Kommunernes Landsforening om at få overflyttet ejendomsrådgiverne til kommunerne er dybt kritisabelt.

Lad mig slutte disse bemærkninger med ønsket om, at ejendomsrådgiver Knud Pedersen vil give vurderingsformand Robert Madsen en uforbeholden undskyldning for det urmelige og krænkende personangreb.

Overvågningen lurar i det indre marked

Af Steen Steensen, lektor, Vesterled 11, Rønne

LAD OS ANTAGE at kampen mod EF-Unionen er vundet. Er faren da drevet over?

I al evighed nej! Den bureaukratiske maskine i de eksisterende EF-institutioner maler videre. Under begrebet "det indre marked" kan en hvilken som helst planøkonomi og overvågning gennemføres. De rådende bestemmelser sætter ingen grænser for politisk aktivisme. Maastricht-traktaten skal først og fremmest begræbnes som en legitimering af den igangværende udvikling mod enhed.

En juridisk stadfæstelse af processen synes slet ikke nødvendig. På den nyligt afholdte EF-konference i London udtalte premierminister John Major, at »integrationen i Europa fortsætter, uanset om Maastricht-traktaten falder til jorden«.

Farligt indre marked

Just det. Politiseringen og bureaukratiseringen af samfundene videreføres

uanfægtet. "Det indre marked" er et langt farligere fænomen end hidtil antaget. Selv EF-skeptikere har undervurderet dets planskabte evne. Det blev i sin tid lanceret som en udvidelse af næringsfriheden. Det er netop denne frygtelige løgn, som borgerligt orienterede mennesker erfarer med stigende uro.

Hvilken lovgivning kan blokeres under de nuværende forhold? Hvilke direktiver og forordninger formler folkene at standse? Den bitre sandhed bebuder, at der ikke findes spærringer mod strømmen af regulativer. Er holdet af professionelle politikere og deres hjælpere i baglandet enige om en handlingsplan, kan den ikke stoppes. Politik er magt, og ønsket om magt dækker af hele holdet. Og hjælpere vil ikke stodes af teamet.

Hvilken lovgivning kan blokeres under de nuværende forhold? Hvilke direktiver og forordninger formler folkene at standse? Den bitre sandhed bebuder, at der ikke findes spærringer mod strømmen af regulativer. Er holdet af professionelle politikere og deres hjælpere i baglandet enige om en handlingsplan, kan den ikke stoppes. Politik er magt, og ønsket om magt dækker af hele holdet. Og hjælpere vil ikke stodes af teamet.

Hvilken lovgivning kan blokeres under de nuværende forhold? Hvilke direktiver og forordninger formler folkene at standse? Den bitre sandhed bebuder, at der ikke findes spærringer mod strømmen af regulativer. Er holdet af professionelle politikere og deres hjælpere i baglandet enige om en handlingsplan, kan den ikke stoppes. Politik er magt, og ønsket om magt dækker af hele holdet. Og hjælpere vil ikke stodes af teamet.

Indhug i selvejet

"Det indre marked" har allerede ophævet dispositionsfriheden i landbruget og fiskeriet. Direktivet om agurkers krumningsgrad udgør bare et element i en omfattende regulering af mennesker og erhverv. Kravet om braklægningen angiver et indhug i selvejet og

selvstyret, som ikke er set siden landboreformerne for 200 år siden.

Også i fiskeriet verbes den personlige dømmekraft til side. Biologer, kommissærer og levbordspolitikere ved bedre, hvordan et erhverv skal drives. De professionelle er langt fremme med planerne om satellitovervågning. Grænsekontrollen kan uden videre opheves med henvisning til "det indre marked". I påkommende tilfælde er den nationale selvbestemmelseret berøvet ethvert forsvaret.

Frihedens død

Således er det ikke tilstrækkeligt at nedkæmpe unionsplanerne. Det europæiske samarbejde beløber sig til et ubetinget onde. Samarbejde, harmonisering, fællesskab, solidaritet, enhed og integration betegner socialistiske tiltag.

Frihedsorienterede mennesker er utilfredse af europæisk splittelse. Magten må aldrig samles. Den personlige såvel som den nationale selvbestemmelseret er ikke til salg. Opretholdelse af nævnte rettigheder forudsætter europæisk splittelse. Samarbejde er frihedens død.